

I

(Legislatívne akty)

NARIADENIA

NARIADENIE EURÓPSKEHO PARLAMENTU A RADY (EÚ) 2015/2421

zo 16. decembra 2015,

ktorým sa mení nariadenie (ES) č. 861/2007, ktorým sa ustanovuje európske konanie vo veciach s nízkou hodnotou sporu, a nariadenie (ES) č. 1896/2006, ktorým sa zavádza európske konanie o platobnom rozkaze

EURÓPSKY PARLAMENT A RADA EURÓPSKEJ ÚNIE,

so zreteľom na Zmluvu o fungovaní Európskej únie, a najmä na jej článok 81,

so zreteľom na návrh Európskej komisie,

po postúpení návrhu legislatívneho aktu národným parlamentom,

so zreteľom na stanovisko Európskeho hospodárskeho a sociálneho výboru ⁽¹⁾,

konajúc v súlade s riadnym legislatívnym postupom ⁽²⁾,

keďže:

- (1) Nariadením Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 861/2007 ⁽³⁾ sa ustanovilo európske konanie vo veciach s nízkou hodnotou sporu. Uvedené nariadenie sa uplatňuje na popreté a nepopreté cezhraničné občianskoprávne a obchodné pohľadávky v hodnote nepresahujúcej 2 000 EUR. Nariadením sa takisto zabezpečuje, že rozsudky vydané v rámci takéhoto konania sú vykonateľné bez akéhokoľvek sprostredkovacieho konania a najmä bez potreby vydania vyhlásenia o vykonateľnosti v členskom štáte, v ktorom sa rozsudok vykonáva (zrušenie doložky vykonateľnosti). Celkovým cieľom nariadenia (ES) č. 861/2007 je zlepšiť prístup spotrebiteľov a podnikov k spravodlivosti znížením nákladov a zrýchlením občianskoprávných konaní v prípade pohľadávok patriacich do jeho rozsahu pôsobnosti.
- (2) V správe Komisie z 19. novembra 2013 o uplatňovaní nariadenia (ES) č. 861/2007 sa uvádza, že vo všeobecnosti sa európske konanie vo veciach s nízkou hodnotou sporu považuje za konanie, ktoré uľahčuje cezhraničné sporové konania vo veciach s nízkou hodnotou sporu v rámci Únie. V uvedenej správe sa však zároveň uvádzajú prekážky brániace plnému využitiu potenciálu európskeho konania vo veciach s nízkou hodnotou sporu v prospech spotrebiteľov a podnikov, najmä malých a stredných podnikov (MSP). V uvedenej správe sa okrem

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 226, 16.7.2014, s. 43.

⁽²⁾ Pozícia Európskeho parlamentu zo 7. októbra 2015 (zatiaľ neuverejnená v úradnom vestníku) a rozhodnutie Rady z 3. decembra 2015.

⁽³⁾ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 861/2007 z 11. júla 2007, ktorým sa ustanovuje Európske konanie vo veciach s nízkou hodnotou sporu (Ú. v. EÚ L 199, 31.7.2007, s. 1).

iného uvádza, že nízky limit hodnoty pohľadávky stanovený v nariadení (ES) č. 861/2007 znemožňuje mnohým potenciálnym navrhovateľom, ktorí sú stranami cezhraničného sporu, využitie zjednodušeného konania. V správe sa ďalej uvádza, že viaceré prvky konania by sa mohli ešte viac zjednodušiť, aby sa znížili náklady a skrátilo trvanie sporového konania. Záverom správy Komisie je, že uvedené prekážky by sa mohli najúčinnejšie odstrániť zmenou nariadenia (ES) č. 861/2007.

- (3) Spotrebiteľia by mali mať možnosť v čo najväčšej miere využívať príležitosti, ktoré im poskytuje vnútorný trh, a ich dôveru by nemal obmedzovať nedostatok účinných právnych prostriedkov nápravy pre spory s cezhraničným prvkom. Cieľom zlepšenia európskeho konania vo veciach s nízkou hodnotou sporu navrhovaných v tomto nariadení je poskytnúť spotrebiteľom účinné prostriedky nápravy, a tak prispieť k praktickému presadzovaniu ich práv.
- (4) Zvýšenie limitu hodnoty pohľadávky na 5 000 EUR by zlepšilo prístup k účinnému a nákladovo efektívnemu súdному prostriedku nápravy v prípade cezhraničných sporov, najmä v prípade MSP. Rozšírenie prístupu k spravodlivosti by posilnilo dôveru v cezhraničné transakcie a prispelo by k väčšiemu využívaniu príležitostí, ktoré ponúka vnútorný trh.
- (5) Toto nariadenie by sa malo vzťahovať iba na cezhraničné spory. Za cezhraničný spor by sa mal považovať taký spor, keď aspoň jedna zo strán má bydlisko alebo obvyklý pobyt v inom členskom štáte viazanom týmto nariadením než je členský štát súdu alebo tribunálu konajúceho v danej veci.
- (6) Európske konanie vo veciach s nízkou hodnotou sporu by sa malo ďalej zlepšiť využitím technologického vývoja v oblasti spravodlivosti a nových nástrojov dostupných súdom a tribunálom, ktoré môžu pomôcť prekonať geografické vzdialenosti a ich dôsledky v podobe vysokých trov konania a jeho dlhšieho trvania.
- (7) Malo by sa viac podporiť využívanie moderných komunikačných technológií stranami a súdmi a tribunálmi, aby sa ešte viac znížili trovy sporového konania a skrátilo trvanie konania.
- (8) V prípade písomností, ktoré musia byť doručené stranám v európskom konaní vo veciach s nízkou hodnotou sporu, by malo byť elektronické doručovanie postavené na rovnakú úroveň s poštovým doručovaním. Na tento účel by sa mal v tomto nariadení stanoviť všeobecný rámec, ktorý umožní použitie elektronického doručovania vždy, keď sú dostupné potrebné technické prostriedky a ak je použitie elektronického doručovania v súlade s vnútroštátnymi procesnými pravidlami dotknutých členských štátov. Pokiaľ ide o akúkoľvek inú písomnú komunikáciu medzi stranami alebo inými osobami zúčastnenými na konaní a súdmi alebo tribunálmi, mali by sa v možnom rozsahu prednostne použiť elektronické prostriedky, ak sú takéto prostriedky dostupné a prípustné.
- (9) S výnimkou prípadu, keď sú strany alebo iní príjemcovia povinní v súlade s vnútroštátnym právom akceptovať elektronické prostriedky, by strany alebo iní príjemcovia mali mať možnosť vybrať si, či sa majú použiť elektronické prostriedky, ak sú takéto prostriedky dostupné a prípustné, alebo tradičnejšie prostriedky na doručovanie písomností alebo na inú písomnú komunikáciu so súdom alebo tribunálom. Tým, že strana súhlasí s doručovaním elektronickými prostriedkami, nie je dotknuté jej právo odmietnuť prijatie písomnosti, ktorá nie je napísaná v úradnom jazyku členského štátu, v ktorom má bydlisko alebo obvyklý pobyt, alebo ku ktorej nie je priložený preklad do takéhoto úradného jazyka, alebo, ak je v danom členskom štáte viacero úradných jazykov, v úradnom jazyku alebo jednom z úradných jazykov miesta, v ktorom má daná strana bydlisko alebo obvyklý pobyt, alebo v jazyku, ktorému rozumie.
- (10) Ak sa elektronické prostriedky používajú na doručovanie písomností alebo na inú písomnú komunikáciu, členské štáty by mali uplatniť najlepšie postupy s cieľom zabezpečiť, aby obsah týchto doručených písomností a iná doručená písomná komunikácia verne zodpovedali obsahu zaslaných písomností a zaslanej inej písomnej komunikácii a aby spôsob použitý na potvrdenie doručenia poskytoval potvrdenie príjemcu o doručení a dátum doručenia.
- (11) Európske konanie vo veciach s nízkou hodnotou sporu je v zásade písomným konaním. Ústne pojednávanie by sa malo uskutočniť len vo výnimočných prípadoch, ak nie je možné vydať rozsudok na základe písomných dôkazov alebo ak súd alebo tribunál súhlasí s ústnym pojednávaním na základe žiadosti niektorej strany.

- (12) S cieľom umožniť osobám, aby boli vypočuté bez nutnosti dostaviť sa na súd alebo pred tribunál, by sa ústne pojednávanie, ako aj vykonávanie dôkazov výsluchom svedkov, znalcov alebo strán, malo realizovať použitím vhodných prostriedkov diaľkovej komunikácie, ktoré má súd alebo tribunál k dispozícii, iba ak by vzhľadom na osobitné okolnosti sporu použitie takejto technológie nebolo vhodné z hľadiska spravodlivého vedenia konania. Pokiaľ ide o osoby s bydliskom alebo obvyklým pobytom v inom členskom štáte, než je členský štát súdu alebo tribunálu konajúceho v danej veci, ústne pojednávanie by sa malo zorganizovať s využitím postupov stanovených v nariadení Rady (ES) č. 1206/2001 ⁽¹⁾.
- (13) Členské štáty by mali podporovať používanie technológie diaľkovej komunikácie. Na účely vedenia ústnych pojednávaní by sa mali prijať opatrenia na to, aby súdy alebo tribunály príslušné na európske konanie vo veciach s nízkou hodnotou sporu mali prístup k vhodnej technológii diaľkovej komunikácie s cieľom zaručiť spravodlivé konanie s ohľadom na konkrétne okolnosti sporu. Pokiaľ ide o videokonferencie, mali by sa zohľadniť odporúčania Rady o cezhraničných videokonferenciách, ktoré Rada prijala 15. a 16. júna 2015, ako aj práca vykonaná v rámci európskej elektronickej justície.
- (14) Rozhodovanie navrhovateľa, či podať žalobu, môžu ovplyvniť potenciálne náklady na sporové konanie. Okrem iných nákladov môžu navrhovateľa od žaloby odradiť súdne poplatky. S cieľom zabezpečiť prístup k spravodlivosti v prípade cezhraničných pohľadávok s nízkou hodnotou by súdne poplatky účtované v členskom štáte v prípade európskeho konania vo veciach s nízkou hodnotou sporu nemali byť neprimerané pohľadávke a nemali by byť vyššie než súdne poplatky účtované v prípade zjednodušených vnútroštátnych súdnych konaní v tomto členskom štáte. Tým by sa však nemalo brániť uloženiu primeraných minimálnych súdnych poplatkov a nemala by byť dotknutá možnosť uložiť za rovnakých podmienok osobitný poplatok za akékoľvek odvolacie konanie proti rozsudku vydanému v európskom konaní vo veciach s nízkou hodnotou sporu.
- (15) Na účely tohto nariadenia by mali súdne poplatky pozostávať z poplatkov, ktoré by sa mali zaplatiť súdu alebo tribunálu a ktorých suma sa určí v súlade s vnútroštátnym právom. Nemali by zahŕňať napríklad sumy, ktoré sa v priebehu konania prevádzajú v prospech tretích strán, ako sú advokátske poplatky, náklady na preklady, náklady na doručovanie písomností inými subjektmi, než je súd alebo tribunál, alebo znalečné či svedočné.
- (16) Hlavným cieľom je účinný prístup k spravodlivosti v celej Únii. Na zabezpečenie takéhoto účinného prístupu v kontexte európskeho konania vo veciach s nízkou hodnotou sporu by sa mala v súlade so smernicou Rady 2003/8/ES ⁽²⁾ poskytnúť právna pomoc.
- (17) Navrhovateľ by kvôli platbe súdnych poplatkov nemal byť nútený cestovať do členského štátu súdu alebo tribunálu konajúceho v danej veci alebo najat' si na tento účel právnik. S cieľom zabezpečiť, aby mali účinný prístup ku konaniu aj navrhovateľa, ktorí sa nachádzajú v inom členskom štáte, než je členský štát, v ktorom sa nachádza súd alebo tribunál konajúci v danej veci, by členské štáty mali ponúkať minimálne jeden zo spôsobov diaľkovej platby stanovených v tomto nariadení.
- (18) Malo by sa upresniť, že súdny zmier schválený súdom alebo tribunálom alebo uzavretý na súde alebo tribunáli počas európskeho konania vo veciach s nízkou hodnotou sporu je vykonateľný rovnakým spôsobom ako rozsudok vydaný v danom konaní.
- (19) S cieľom minimalizovať potrebu prekladov a súvisiace náklady by mal súd alebo tribunál pri vydávaní osvedčenia na účely výkonu rozsudku vydaného v európskom konaní vo veciach s nízkou hodnotou sporu alebo súdneho zmiernu schváleného súdom alebo tribunálom alebo uzavretého na súde alebo tribunáli počas daného konania v inom jazyku, než je jeho vlastný, použiť príslušnú jazykovú verziu vzorového tlačiva pre takéto osvedčenie, ktoré je dostupné v dynamickom online formáte na Európskom portáli elektronickej justície. V tomto ohľade by sa malo môcť spoliehať na presnosť prekladu dostupného na uvedenom portáli. Akékoľvek náklady na nevyhnutný preklad textu vloženého do kolóniek určených pre voľný text osvedčenia majú byť znášané v súlade s právom členského štátu súdu alebo tribunálu.

⁽¹⁾ Nariadenie Rady (ES) č. 1206/2001 z 28. mája 2001 o spolupráci medzi súdmi členských štátov pri vykonávaní dôkazov v občianskych a obchodných veciach (Ú. v. ES L 174, 27.6.2001, s. 1).

⁽²⁾ Smernica Rady 2003/8/ES z 27. januára 2003 o zlepšení prístupu k spravodlivosti pri cezhraničných sporoch ustanovením minimálnych spoločných pravidiel týkajúcich sa právnej pomoci pri takýchto sporoch (Ú. v. ES L 26, 31.1.2003, s. 41).

- (20) Členské štáty by mali poskytovať praktickú pomoc stranám pri vyplňaní vzorových tlačív stanovených pre európske konanie vo veciach s nízkou hodnotou sporu. Okrem toho by mali poskytovať všeobecné informácie o rozsahu uplatňovania európskeho konania vo veciach s nízkou hodnotou sporu a o tom, ktoré súdy alebo tribunály sú na toto konanie príslušné. Táto povinnosť by však nemala zahŕňať poskytovanie právnej pomoci ani právnej asistencie vo forme právneho posúdenia konkrétneho sporu. Členské štáty by mali mať možnosť samé rozhodnúť o najvhodnejších spôsoboch a prostriedkoch poskytovania takejto praktickej pomoci a všeobecných informácií a na členských štátoch by sa malo ponechať rozhodnutie o tom, ktoré orgány budú poverené plnením uvedených povinností. Takéto všeobecné informácie o rozsahu uplatňovania európskeho konania vo veciach s nízkou hodnotou sporu a o príslušných súdoch alebo tribunáloch možno tiež poskytovať prostredníctvom odkazu na informácie uvedené v brožúrach alebo príručkách, na webových sídlach jednotlivých členských štátov alebo na Európskom portáli elektronickej justície, či prostredníctvom vhodných podporných organizácií, ako je napríklad sieť európskych spotrebiteľských centier.
- (21) Informácie o súdnych poplatkoch a spôsoboch platby, ako aj informácie o orgánoch alebo organizáciách oprávnených poskytovať praktickú pomoc v členských štátoch, by mali byť transparentnejšie a ľahko dostupné na internete. Členské štáty by na tieto účely mali tieto informácie poskytnúť Komisii, ktorá by zasa mala zabezpečiť ich sprístupnenie verejnosti a ich všeobecné rozšírenie pomocou akýchkoľvek vhodných prostriedkov, najmä prostredníctvom Európskeho portálu elektronickej justície.
- (22) V nariadení Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1896/2006 ⁽¹⁾ by sa malo ozrejmiť, že ak spor možno riešiť v rámci európskeho konania vo veciach s nízkou hodnotou sporu, malo by byť toto konanie k dispozícii aj navrhovateľovi v rámci európskeho konania o platobnom rozkaze, ak odporca podal odpor proti európskemu platobnému rozkazu.
- (23) V záujme ďalšieho uľahčenia prístupu k európskemu konaniu vo veciach s nízkou hodnotou sporu by malo byť vzorové tlačivo na uplatnenie pohľadávky k dispozícii nielen na súdoch a tribunáloch, ktoré sú príslušné na európske konanie vo veciach s nízkou hodnotou sporu, ale malo by sa sprístupniť aj prostredníctvom vhodných webových sídiel jednotlivých členských štátov. Táto povinnosť by sa mohla splniť uvedením odkazu na Európsky portál elektronickej justície na príslušných webových sídlach jednotlivých členských štátov.

Aby sa zvýšila ochrana odporcu, vzorové tlačivá stanovené v nariadení (ES) č. 861/2007 by mali obsahovať informácie o dôsledkoch pre odporcu, ak nepoprie pohľadávku alebo ak sa nezúčastní ústneho pojednávania v prípade, že je predvolaný, najmä o možnosti, že môže byť proti nemu vydaný alebo vykonaný rozsudok a že sa od neho môže požadovať uhradenie nákladov konania. Vzorové tlačivá by zároveň mali obsahovať informáciu o tom, že úspešnej strane nemožno nahradiť náklady konania v rozsahu, v ktorom sú neúčelné alebo neprimerané hodnote pohľadávky.

- (24) S cieľom zabezpečiť aktuálnosť vzorových tlačív pre európske konanie vo veciach s nízkou hodnotou sporu a pre európske konanie o platobnom rozkaze by sa mala na Komisiu delegovať právomoc prijímať akty v súlade s článkom 290 Zmluvy o fungovaní Európskej únie (ZFEÚ), pokiaľ ide o zmeny v prílohách I až IV k nariadeniu (ES) č. 861/2007 a zmeny v prílohách I až VII k nariadeniu (ES) č. 1896/2006. Je osobitne dôležité, aby Komisia počas prípravných prác uskutočnila príslušné konzultácie, a to aj na úrovni expertov. Pri príprave a vypracúvaní delegovaných aktov by Komisia mala zabezpečiť, aby sa príslušné dokumenty súčasne, vo vhodnom čase a vhodným spôsobom postúpili Európskemu parlamentu a Rade.
- (25) V súlade s článkom 3 Protokolu č. 21 o postavení Spojeného kráľovstva a Írska s ohľadom na priestor slobody, bezpečnosti a spravodlivosti, ktorý je pripojený k Zmluve o Európskej únii (ZEU) a ZFEÚ, Spojené kráľovstvo a Írsko oznámili želanie zúčastniť sa na prijatí a uplatňovaní tohto nariadenia.
- (26) V súlade s článkami 1 a 2 Protokolu č. 22 o postavení Dánska, ktorý je pripojený k ZEU a ZFEÚ, sa Dánsko nezúčastňuje na prijatí tohto nariadenia, nie je ním viazané ani nepodlieha jeho uplatňovaniu.
- (27) Nariadenia (ES) č. 861/2007 a (ES) č. 1896/2006 by sa preto mali zodpovedajúcim spôsobom zmeniť,

⁽¹⁾ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1896/2006 z 12. decembra 2006, ktorým sa zavádza európske konanie o platobnom rozkaze (Ú. v. EÚ L 399, 30.12.2006, s. 1).

PRIJALI TOTO NARIADENIE:

Článok 1

Nariadenie (ES) č. 861/2007 sa mení takto:

1. Článok 2 sa nahrádza takto:

„Článok 2

Rozsah pôsobnosti

1. Toto nariadenie sa uplatňuje v cezhraničných sporoch vymedzených v článku 3 na občianske a obchodné veci, v ktorých hodnota pohľadávky v čase doručenia tlačiva na uplatnenie pohľadávky príslušnému súdu alebo tribunálu nepresahuje 5 000 EUR bez akýchkoľvek úrokov, výdavkov a nákladov, a to bez ohľadu na povahu súdu či tribunálu. Neuplatňuje sa najmä na daňové, colné ani správne veci, ani na zodpovednosť štátu za konanie alebo nečinnosť pri výkone štátnej moci (acta iure imperii).

2. Toto nariadenie sa neuplatňuje na veci týkajúce sa:

- a) osobného stavu alebo právnej spôsobilosti fyzických osôb;
- b) majetkových práv vyplývajúcich z manželského zväzku alebo zo zväzku považovaného na základe rozhodného práva za taký zväzok, ktorý má porovnateľné účinky ako manželský zväzok;
- c) vyživovacej povinnosti vyplývajúcej z rodinných vzťahov, rodičovstva, manželstva alebo príbuzenských vzťahov;
- d) dedenia zo závetu a dedenia zo zákona vrátane vyživovacej povinnosti z dôvodu smrti;
- e) konkurzného konania, konania týkajúceho sa likvidácie platobne neschopných spoločností alebo iných právnických osôb, súdneho zmiernu, vyrovnania a podobných konaní;
- f) sociálneho zabezpečenia;
- g) rozhodcovského konania;
- h) pracovného práva;
- i) nájmu nehnuteľností s výnimkou konaní o peňažných pohľadávkach alebo
- j) porušení práva na súkromie a práva na ochranu osobnosti vrátane poškodenia dobrého mena.“

2. V článku 3 sa odseky 2 a 3 nahrádzajú takto:

„2. Bydlisko sa určuje v súlade s článkami 62 a 63 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1215/2012 (*).

3. Rozhodujúcim okamihom na určenie toho, či je spor cezhraničným sporom, je dátum, ku ktorému bolo tlačivo na uplatnenie pohľadávky doručené príslušnému súdu alebo tribunálu.

(*) Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1215/2012 z 12. decembra 2012 o právomoci a o uznávaní a výkone rozsudkov v občianskych a obchodných veciach (Ú. v. EÚ L 351, 20.12.2012, s. 1).“

3. Článok 4 sa mení takto:

a) v odseku 4 sa v druhom pododseku dopĺňa táto veta:

„Súd alebo tribunál informuje navrhovateľa o takomto zamietnutí a o tom, či je proti takémuto zamietnutiu dostupný opravný prostriedok.“;

b) odsek 5 sa nahrádza takto:

„5. Členské štáty zabezpečia, aby vzorové tlačivo A na uplatnenie pohľadávky bolo k dispozícii na všetkých súdoch a tribunáloch, na ktorých sa môže začať európske konanie vo veciach s nízkou hodnotou sporu, a aby bolo prístupné prostredníctvom príslušných webových sídiel jednotlivých členských štátov.“

4. V článku 5 sa odsek 1 nahrádza takto:

„1. Európske konanie vo veciach s nízkou hodnotou sporu je písomné konanie.

1a. Súd alebo tribunál uskutoční ústne pojednávanie, len ak sa domnieva, že nie je možné vydať rozsudok na základe písomných dôkazov, alebo ak o to požiada niektorá zo strán. Súd alebo tribunál môže takúto žiadosť zamietnuť, ak sa domnieva, že vzhľadom na okolnosti sporu nie je pre spravodlivé vedenie konania potrebné ústne pojednávanie. Dôvody zamietnutia sa uvedú písomne. Proti tomuto zamietnutiu nemožno podať opravný prostriedok samostatne bez napadnutia samotného rozsudku.“

5. Článok 8 sa nahrádza takto:

„Článok 8

Ústne pojednávanie

1. Ak sa v súlade s článkom 5 ods. 1a považuje ústne pojednávanie za potrebné, vedie sa s využitím akejkoľvek vhodnej technológie diaľkovej komunikácie, ako je videokonferencia alebo telekonferencia, dostupnej súdu alebo tribunálu, ibaže by použitie takejto technológie nebolo vzhľadom na osobitné okolnosti sporu vhodné z hľadiska spravodlivého vedenia konania.

Ak osoba, ktorá má byť vypočutá, má bydlisko alebo obvyklý pobyt v inom členskom štáte ako je členský štát súdu alebo tribunálu konajúceho vo veci, účasť tejto osoby na ústnom pojednávaní prostredníctvom videokonferencie, telekonferencie alebo inej vhodnej technológie diaľkovej komunikácie sa zabezpečí využitím postupov stanovených v nariadení Rady (ES) č. 1206/2001 (*).

2. Strana, ktorá bola predvolaná, aby sa fyzicky zúčastnila ústneho pojednávania, môže požiadať o použitie technológie diaľkovej komunikácie, ak je takáto technológia dostupná súdu alebo tribunálu, a to z toho dôvodu, že podmienky fyzickej účasti, najmä možné náklady tejto strane vzniknuté, by boli neprimerané pohľadávke.

3. Strana, ktorá bola predvolaná, aby sa zúčastnila ústneho pojednávania prostredníctvom technológie diaľkovej komunikácie, môže požiadať o fyzickú prítomnosť na tomto pojednávaní. Vo vzorovom tlačive A na uplatnenie pohľadávky a vzorovom tlačive C na odpoveď, vytvorenými v súlade s postupom uvedeným v článku 27 ods. 2, sa uvedie informácia pre strany o tom, že na náhradu akýchkoľvek nákladov, ktoré strane vzniknú v dôsledku jej fyzickej prítomnosti na ústnom pojednávaní na základe jej žiadosti, sa vzťahujú podmienky stanovené v článku 16.

4. Proti rozhodnutiu súdu alebo tribunálu o žiadosti uvedenej v odsekoch 2 a 3 nemožno podať opravný prostriedok samostatne bez napadnutia samotného rozsudku.

(*) Nariadenie Rady (ES) č. 1206/2001 z 28. mája 2001 o spolupráci medzi súdmi členských štátov pri vykonávaní dôkazov v občianskych a obchodných veciach (Ú. v. ES L 174, 27.6.2001, s. 1).“

6. Článok 9 sa nahrádza takto:

„Článok 9

Vykonávanie dôkazov

1. Súd alebo tribunál určí spôsob a rozsah vykonávania dôkazov potrebných na jeho rozhodnutie podľa pravidiel, ktoré sa vzťahujú na prípustnosť dôkazov. Súd alebo tribunál použije najjednoduchší a najmenej zaťažujúci spôsob vykonávania dôkazov.
2. Súd alebo tribunál môže pripustiť vykonávanie dôkazov prostredníctvom písomného vyhlásenia svedkov, znalcov alebo strán.
3. Ak vykonávanie dôkazov zahŕňa vypočutie nejakej osoby, vypočutie sa vykoná v súlade s podmienkami stanovenými v článku 8.
4. Súd alebo tribunál si môže vyžiadať znalecký posudok alebo ústne svedecké výpovede, iba ak nie je možné vydať rozsudok na základe iných dôkazov.“

7. Článok 11 sa nahrádza takto:

„Článok 11

Pomoc stranám

1. Členské štáty zabezpečia, aby obe strany mali pri vyplňovaní tlačív k dispozícii praktickú pomoc a všeobecné informácie o rozsahu uplatňovania európskeho konania vo veciach s nízkou hodnotou sporu, ako aj všeobecné informácie o tom, ktoré súdy alebo tribunály sú v dotknutom členskom štáte príslušné vydať rozsudok v európskom konaní vo veciach s nízkou hodnotou sporu. Táto pomoc sa poskytuje bezplatne. Žiadnym ustanovením uvedeným v tomto odseku sa od členských štátov nevyžaduje poskytnutie právnej pomoci alebo právnej asistencie vo forme právneho posúdenia konkrétneho sporu.
2. Členské štáty zabezpečia, aby informácie o orgánoch alebo organizáciách oprávnených poskytovať pomoc v súlade s odsekom 1 boli k dispozícii na všetkých súdoch a tribunáloch, na ktorých sa môže začať európske konanie vo veciach s nízkou hodnotou sporu, a aby boli prístupné prostredníctvom príslušných webových sídiel jednotlivých členských štátov.“

8. Článok 13 sa nahrádza takto:

„Článok 13

Doručovanie písomností a iná písomná komunikácia

1. Písomnosti uvedené v článku 5 ods. 2 a 6, ako aj rozsudky vydané v súlade s článkom 7 sa doručujú:
 - a) poštovým doručovaním alebo
 - b) elektronickými prostriedkami:
 - i) ak sú takéto prostriedky technicky dostupné a prípustné v súlade s procesnými pravidlami členského štátu, v ktorom sa európske konanie vo veciach s nízkou hodnotou sporu vedie, a ak strana, ktorá je adresátom, má bydlisko alebo obvyklý pobyt v inom členskom štáte, tak v súlade s procesnými pravidlami tohto členského štátu; a
 - ii) ak strana, ktorá je adresátom, vopred výslovne súhlasila s tým, že písomnosti jej môžu byť doručené elektronickými prostriedkami, alebo ak sa na túto stranu v súlade s procesnými pravidlami členského štátu, v ktorom má táto strana bydlisko alebo obvyklý pobyt, vzťahuje právna povinnosť akceptovať takýto konkrétny spôsob doručovania.

Doručenie sa potvrdí potvrdením o doručení s uvedením dátumu doručenia.

2. Každá písomná komunikácia medzi súdom alebo tribunálom a stranami alebo inými osobami zúčastnenými na konaní, ktorá nie je uvedená v odseku 1, sa vykonáva prostredníctvom elektronických prostriedkov s potvrdením o doručení, ak sú takéto prostriedky technicky dostupné a prípustné v súlade s procesnými pravidlami členského štátu, v ktorom sa európske konanie vo veciach s nízkou hodnotou sporu vedie, za predpokladu, že daná strana alebo osoba vopred akceptovala takéto prostriedky komunikácie, alebo sa na ňu v súlade s procesnými pravidlami členského štátu, v ktorom má táto strana alebo osoba bydlisko alebo obvyklý pobyt, vzťahuje právna povinnosť takéto prostriedky komunikácie akceptovať.

3. Okrem akýchkoľvek iných prostriedkov dostupných v súlade s procesnými pravidlami členského štátu na vyjadrenie akceptovania vopred, ktoré sa vyžaduje podľa odsekov 1 a 2 na použitie elektronických prostriedkov, je možné vyjadriť takýto súhlas aj prostredníctvom vzorového tlačiva A na uplatnenie pohľadávky a vzorového tlačiva C na odpoveď.

4. Ak nie je možné vykonať doručenie v súlade s odsekom 1, doručenie sa môže vykonať akýmkoľvek spôsobom stanoveným v článku 13 alebo 14 nariadenia (ES) č. 1896/2006.

„Ak komunikácia v súlade s odsekom 2 nie je možná alebo vzhľadom na osobitné okolnosti sporu nie je vhodná, možno použiť akýkoľvek iný spôsob komunikácie prípustný podľa práva členského štátu, v ktorom sa európske konanie vo veciach s nízkou hodnotou sporu vedie.“

9. Vkladá sa tento článok:

„Článok 15a

Súdne poplatky a spôsoby platby

1. Súdne poplatky účtované v členskom štáte v európskom konaní vo veciach s nízkou hodnotou nesmú byť neprimerané ani vyššie než súdne poplatky účtované v prípade zjednodušených vnútroštátnych súdnych konaní v tomto členskom štáte.

2. Členské štáty zabezpečia, aby strany mohli platiť súdne poplatky pomocou prostriedkov diaľkovej platby, ktoré stranám umožnia uskutočňovať platby aj z ktoréhokoľvek iného členského štátu než je členský štát, v ktorom sa súd alebo tribunál nachádza, pričom ponúkajú aspoň jeden z týchto spôsobov platby:

- a) bankový prevod;
- b) platba kreditnou alebo debetnou kartou; alebo
- c) inkaso z bankového účtu navrhovateľa.“

10. V článku 17 sa odsek 2 nahrádza takto:

„2. Na všetky opravné prostriedky sa uplatňujú články 15a a 16.“

11. Článok 18 sa nahrádza takto:

„Článok 18

Preskúmanie rozsudku vo výnimočných prípadoch

1. Odporca, ktorý sa nezúčastnil konania, je oprávnený podať návrh na preskúmanie rozsudku vydaného v európskom konaní vo veciach s nízkou hodnotou sporu na príslušný súd alebo tribunál členského štátu, v ktorom bol rozsudok vydaný, ak:

- a) odporcovi nebolo doručené tlačivo na uplatnenie pohľadávky alebo, v prípade ústneho pojednávania nebol predvolaný na toto pojednávanie v dostatočnom predstihu a takým spôsobom, aby si mohol zabezpečiť obhajobu; alebo

b) odporcovi vyššia moc alebo mimoriadne okolnosti bez zavinenia na jeho strane zabránili poprieť pohľadávku;

okrem prípadu, keď odporca nenapadol rozsudok, keď tak mohol urobiť.

2. Lehota na podanie návrhu na preskúmanie je 30 dní. Začína plynúť odo dňa, keď sa odporca skutočne oboznámil s obsahom rozsudku a mohol konať, najneskôr však odo dňa prvého opatrenia v rámci výkonu rozhodnutia, v ktorého dôsledku úplne alebo čiastočne stratil možnosť nakladať so svojím majetkom. Predĺženie tejto lehoty nie je prípustné.

3. Ak súd zamietne návrh na preskúmanie uvedený v odseku 1 z dôvodu, že nie je splnený žiadny z dôvodov na preskúmanie uvedených v tom istom odseku, rozsudok zostáva v platnosti.

Ak súd rozhodne, že preskúmanie je odôvodnené na základe niektorého z dôvodov stanovených v odseku 1, rozsudok vydaný v európskom konaní vo veciach s nízkou hodnotou sporu sa stane neplatným. Navrhovateľ však nestráca prospech vyplývajúci z akéhokoľvek prerušenia plynutia prekluzívnej alebo premlčacej lehoty, ak sa takéto prerušenie uplatňuje podľa vnútroštátneho práva.“

12. V článku 20 sa odsek 2 nahrádza takto:

„2. Na žiadosť jednej zo strán vydá súd alebo tribunál bez dodatočných nákladov osvedčenie o rozsudku vydanom v európskom konaní vo veciach s nízkou hodnotou sporu, pričom použije vzorové tlačivo D uvedené v prílohe IV. Súd alebo tribunál na základe žiadosti poskytne uvedenej strane osvedčenie v ktoromkoľvek inom úradnom jazyku inštitúcií Únie, pričom použije viacjazyčné dynamické vzorové tlačivo dostupné na Európskom portáli elektronickej justície. Žiadne ustanovenie v tomto nariadení nezaväzuje súd alebo tribunál poskytnúť preklad a/alebo prepis textu uvedeného v kolónkach uvedeného osvedčenia určených pre voľný text.“

13. V článku 21 ods. 2 sa písmeno b) nahrádza takto:

„b) osvedčenie uvedené v článku 20 ods. 2 a, ak je to potrebné, jeho preklad do úradného jazyka členského štátu výkonu, alebo ak je v tomto členskom štáte niekoľko úradných jazykov, do úradného jazyka alebo jedného z úradných jazykov konania súdu alebo tribunálu v mieste, v ktorom sa o výkon žiada, v súlade s právom tohto členského štátu, alebo do iného jazyka, ktorý členský štát výkonu uviedol ako pre neho prijateľný.“

14. Vkladá sa tento článok:

„Článok 21a

Jazyk osvedčenia

1. Každý členský štát môže uviesť iný úradný jazyk alebo úradné jazyky inštitúcií Únie než jeho vlastný, ktorý môže akceptovať pre osvedčenie uvedené v článku 20 ods. 2

2. Každý preklad informácií o podstate rozsudku uvedených v osvedčení uvedenom v článku 20 ods. 2 vyhotoví osoba, ktorá je oprávnená urobiť preklad v niektorom z členských štátov.“

15. Vkladá sa tento článok:

„Článok 23a

Súdny zmier

Súdny zmier schválený súdom alebo tribunálom alebo uzavretý na súde alebo tribunáli počas európskeho konania vo veciach s nízkou hodnotou sporu, a ktorý je vykonateľný v členskom štáte, v ktorom sa konanie viedlo, sa uzná a vykoná v inom členskom štáte za rovnakých podmienok ako rozsudok vydaný v európskom konaní vo veciach s nízkou hodnotou sporu.

Na súdne zmiery sa primerane uplatňujú ustanovenia kapitoly III.“

16. Článok 25 sa nahrádza takto:

„Článok 25

Informácie poskytované členskými štátmi

1. Členské štáty oznámia Komisii do 13. januára 2017:

- a) sudy alebo tribunály príslušné vydať rozsudok v európskom konaní vo veciach s nízkou hodnotou sporu;
- b) komunikačné prostriedky akceptované na účely európskeho konania vo veciach s nízkou hodnotou sporu a dostupné súdom alebo tribunálom v súlade s článkom 4 ods. 1;
- c) orgány alebo organizácie oprávnené poskytovať praktickú pomoc v súlade s článkom 11;
- d) prostriedky elektronického doručovania a komunikácie, technicky dostupné a prípustné podľa ich procesných pravidiel v súlade s článkom 13 ods. 1, 2 a 3, a prípadne prostriedky na vyjadrenie akceptovania vopred, pokiaľ ide o použitie elektronických prostriedkov vyžadované podľa článku 13 ods. 1 a 2, dostupné podľa ich vnútroštátneho práva;
- e) osoby alebo druhy profesií, ak také existujú, ktoré majú právnu povinnosť akceptovať doručovanie písomností alebo iné formy písomnej komunikácie elektronickými prostriedkami v súlade s článkom 13 ods. 1 a 2;
- f) súdne poplatky v európskom konaní vo veciach s nízkou hodnotou sporu alebo, ako sa vypočítajú, ako aj spôsoby platby akceptované pri platbách súdnych poplatkov v súlade s článkom 15a;
- g) opravný prostriedok, ktorý je možné podať podľa ich procesného práva v súlade s článkom 17, lehotu, v ktorej musí byť podaný, a súd alebo tribunál, na ktorý ho možno podať;
- h) postupy pre podanie návrhu na preskúmanie stanoveného v článku 18 a sudy alebo tribunály príslušné na takéto preskúmanie;
- i) jazyky, ktoré akceptujú podľa článku 21a ods. 1 a
- j) orgány príslušné, pokiaľ ide o výkon, a orgány príslušné na účely uplatňovania článku 23.

Členské štáty oznamujú Komisii akékoľvek ďalšie zmeny týchto informácií.

2. Komisia zverejní informácie oznámené v súlade s odsekom 1 prostredníctvom akéhokoľvek vhodného prostriedku, akým je napríklad Európsky portál elektronickej justície.“

17. Článok 26 sa nahrádza takto:

„Článok 26

Zmeny príloh

Komisia je splnomocnená v súlade s článkom 27 prijímať delegované akty týkajúce sa zmien príloh I až IV.“

18. Článok 27 sa nahrádza takto:

„Článok 27

Vykonávanie delegovania právomoci

1. Komisii sa udeľuje právomoc prijímať delegované akty za podmienok stanovených v tomto článku.

2. Právomoc prijímať delegované akty uvedené v článku 26 sa Komisii udeľuje na dobu neurčitú od 13. januára 2016.

3. Delegovanie právomoci uvedené v článku 26 môže Európsky parlament alebo Rada kedykoľvek odvolať. Rozhodnutím o odvolaní sa ukončuje delegovanie právomoci, ktoré sa v ňom uvádza. Rozhodnutie nadobúda účinnosť dňom nasledujúcim po jeho uverejnení v *Úradnom vestníku Európskej únie* alebo k neskoršiemu dátumu, ktorý je v ňom určený. Nie je ním dotknutá platnosť delegovaných aktov, ktoré už nadobudli účinnosť.

4. Komisia oznamuje delegovaný akt hneď po prijatí súčasne Európskemu parlamentu a Rade.

5. Delegovaný akt prijatý podľa článku 26 nadobudne účinnosť, len ak Európsky parlament alebo Rada voči nemu nevzniesli námietku v lehote dvoch mesiacov odo dňa oznámenia uvedeného aktu Európskemu parlamentu a Rade alebo ak pred uplynutím uvedenej lehoty Európsky parlament a Rada informovali Komisiu o svojom rozhodnutí nevzniesť námietku. Na podnet Európskeho parlamentu alebo Rady sa táto lehota predĺži o dva mesiace.“

19. Článok 28 sa nahrádza takto:

„Článok 28

Preskúmanie

1. Komisia predloží Európskemu parlamentu, Rade a Európskemu hospodárskemu a sociálnemu výboru do 15. júla 2022 správu o uplatňovaní tohto nariadenia vrátane hodnotenia toho, či:

- a) na dosiahnutie cieľa tohto nariadenia, ktorým je uľahčenie prístupu k spravodlivosti pre občanov a malé a stredné podniky v cezhraničných sporoch, je vhodné ďalšie zvýšenie limitu uvedeného v článku 2 ods. 1; a
- b) na uľahčenie prístupu k spravodlivosti pre zamestnancov v cezhraničných pracovnoprávných sporoch s ich zamestnávateľom, je vhodné rozšírenie rozsahu uplatňovania európskeho konania vo veciach s nízkou hodnotou sporu, a to najmä na mzdové pohľadávky, a to po zvážení celkového dosahu takého rozšírenia.

K tejto správe sa podľa potreby pripoja legislatívne návrhy.

Na tento účel poskytnú členské štáty Komisii do 15. júla 2021 informácie o počte návrhov podaných v rámci európskeho konania vo veciach s nízkou hodnotou sporu, ako aj o počte žiadostí o výkon rozsudku vydaného v rámci európskeho konania vo veciach s nízkou hodnotou sporu.

2. Komisia do 15. júla 2019 predloží Európskemu parlamentu, Rade a Európskemu hospodárskemu a sociálnemu výboru správu o šírení informácií o európskom konaní vo veciach s nízkou hodnotou sporu v členských štátoch a môže vypracovať odporúčania týkajúce sa zlepšenia informovanosti o tomto konaní.“

Článok 2

Nariadenie (ES) č. 1896/2006 sa mení takto:

1. V článku 7 sa odsek 4 nahrádza takto:

„4. V dodatku k návrhu môže navrhovateľ súd informovať, ktoré z konaní, ak vôbec nejaké, uvedených v článku 17 ods. 1 písm. a) a b) žiada uplatniť v prípade svojej pohľadávky v následom občianskom súdnom konaní v prípade, že odporca podá odpor proti európskemu platobnému rozkazu.“

V dodatku uvedenom v prvom pododseku môže navrhovateľ zároveň súd informovať, že namieta pokračovanie konania ako občianskeho súdneho konania v zmysle článku 17 ods. 1 písm. a) alebo b) v prípade odporu odporcu. To navrhovateľovi nebráni, aby o tom informoval súd následne, ale v každom prípade pred vydaním rozkazu.“

2. Článok 17 sa nahrádza takto:

„Článok 17

Účinky podania odporu

1. Ak sa odpor podá v lehote stanovenej v článku 16 ods. 2, konanie pokračuje na príslušnom súde členského štátu pôvodu, pokiaľ navrhovateľ vyslovne nepožiadal o ukončenie konania v takomto prípade. Konanie pokračuje v súlade s pravidlami:

a) európskeho konania vo veciach s nízkou hodnotou sporu ustanoveného v nariadení (ES) č. 861/2007, ak je uplatniteľné; alebo

b) akéhokoľvek príslušného vnútroštátneho občianskeho súdneho konania.

2. Ak navrhovateľ neuviedol, ktoré z konaní uvedených v odseku 1 písm. a) a b) žiada uplatniť v prípade svojej pohľadávky v konaní, ktoré nasleduje v prípade podania odporu, alebo ak navrhovateľ požiadal, aby sa európske konanie vo veciach s nízkou hodnotou sporu ustanovené v nariadení (ES) č. 861/2007 uplatnilo na pohľadávku, ktorá nepatrí do rozsahu pôsobnosti uvedeného nariadenia, konanie pokračuje ako príslušné vnútroštátne občianske súdne konanie, ak navrhovateľ výslovne nepožiadal, aby k takémuto pokračovaniu nedošlo.

3. Ak si navrhovateľ uplatňoval svoju pohľadávku prostredníctvom európskeho konania o platobnom rozkaze, žiadne z ustanovení vnútroštátneho práva nesmie mať vplyv na jeho postavenie v nasledujúcom občianskom súdnom konaní.

4. Pokračovanie konania ako občianskeho súdneho konania v zmysle odseku 1 písm. a) a b) sa riadi právom členského štátu pôvodu.

5. Navrhovateľ musí byť informovaný o tom, či odporca podal odpor, a o akomkoľvek pokračovaní konania ako občianskeho súdneho konania v zmysle odseku 1.“

3. V článku 25 sa odsek 1 nahrádza takto:

„1. Ak sú v členskom štáte súdne poplatky v občianskom súdnom konaní v zmysle článku 17 ods. 1 písm. a) alebo b), podľa toho, ktoré je uplatniteľné, rovnaké alebo vyššie ako poplatky v európskom konaní o platobnom rozkaze, celkové súdne poplatky v európskom konaní o platobnom rozkaze a v občianskom súdnom konaní, ktoré nasleduje v prípade podania odporu v súlade s článkom 17 ods. 1, nesmú prekročiť poplatky v takomto konaní bez predchádzajúceho európskeho konania o platobnom rozkaze v tomto členskom štáte.

V občianskom súdnom konaní, ktoré nasleduje v prípade podania odporu v súlade s článkom 17 ods. 1 písm. a) alebo b), podľa toho, ktoré je uplatniteľné, nemožno v členskom štáte účtovať žiadne dodatočné súdne poplatky, ak sú súdne poplatky v takomto konaní v danom členskom štáte nižšie ako poplatky v európskom konaní o platobnom rozkaze.“

4. Článok 30 sa nahrádza takto:

„Článok 30

Zmeny príloh

Komisia je splnomocnená v súlade s článkom 31 prijímať delegované akty týkajúce sa zmien príloh I až VII.“

5. Článok 31 sa nahrádza takto:

„Článok 31

Vykonávanie delegovania právomoci

1. Komisii sa udeľuje právomoc prijímať delegované akty za podmienok stanovených v tomto článku.
2. Právomoc prijímať delegované akty uvedené v článku 30 sa Komisii udeľuje na dobu neurčitú od 13. januára 2016.
3. Delegovanie právomoci uvedené v článku 30 môže Európsky parlament alebo Rada kedykoľvek odvolať. Rozhodnutím o odvolaní sa ukončuje delegovanie právomoci, ktoré sa v ňom uvádza. Rozhodnutie nadobúda účinnosť dňom nasledujúcim po jeho uverejnení v *Úradnom vestníku Európskej únie* alebo k neskoršiemu dátumu, ktorý je v ňom určený. Nie je ním dotknutá platnosť delegovaných aktov, ktoré už nadobudli účinnosť.
4. Komisia oznamuje delegovaný akt hneď po prijatí súčasne Európskemu parlamentu a Rade.
5. Delegovaný akt prijatý podľa článku 30 nadobudne účinnosť, len ak Európsky parlament alebo Rada voči nemu nevzniesli námietku v lehote dvoch mesiacov odo dňa oznámenia uvedeného aktu Európskemu parlamentu a Rade alebo ak pred uplynutím uvedenej lehoty Európsky parlament a Rada informovali Komisiu o svojom rozhodnutí nevzniesť námietku. Na podnet Európskeho parlamentu alebo Rady sa táto lehota predĺži o dva mesiace.“

Článok 3

Toto nariadenie nadobúda účinnosť dvadsiatym dňom po jeho uverejnení v *Úradnom vestníku Európskej únie*.

Uplatňuje sa od 14. júla 2017 s výnimkou článku 1 bodu 16, ktorým sa mení článok 25 nariadenia (ES) č. 861/2007, ktorý sa uplatňuje od 14. januára 2017.

Toto nariadenie je záväzné v celom rozsahu a priamo uplatniteľné v členských štátoch v súlade so zmluvami.

V Štrasburgu 16. decembra 2015

Za Európsky parlament
predseda
M. SCHULZ

Za Radu
predseda
N. SCHMIT